

ผ้าคลุมศีรษะ ของอามีนะห์

อนันต์ โอกฤษ

มาลีและอามีนะห์ต่างก็เป็นเด็กสาว
ที่มาจากตระกูลและศาสนาที่ต่างกัน
คนหนึ่งคือพุทธและอีกคนคือมุสลิมะห์
แต่โลกทั้งสองก็ติดกันติดขั้วกัน
เพราะแต่ละคนมีความเป็นอยู่เหมือนกัน ๆ กัน
ยกเว้นแต่ความเชื่อ

มาลีเรียนหนังสือที่โรงเรียนประชาบาลใกล้หมู่บ้าน
อามีนะห์เรียนที่ปอเนาะเพื่อมุ่งทางศาสนาอิสลาม
กลับจากโรงเรียนแต่ละวัน
ต่างก็วิ่งเล่นและร้องเพลงด้วยกัน
ราวกับว่าเด็กทั้งสองเป็นคน ๆ เดียวกัน

แล้วอามีนะห์ก็ล่วงถึงวันสิบห้า

วันนั้น แม่ของอามีนะห์ก็พูดว่า....

“อามีนะห์ ตอนที่ลูกมีไต่เป็นเด็กเล็ก ๆ อีกแล้วนะ
นี่....เอาผ้าคลุมศีรษะนี้ ไปคลุมเสีย

ผ้านี้ล่ะ เมื่อสมัยก่อน ท่านทวดของลูกเคยใช้อยู่
และท่านรักของท่านราวกับไข่มุก ที่เดียว”

ผ้าคลุมศีรษะผืนนี้เป็นของที่มีค่าและหายาก
อามีนะห์จึงเอาออกมาให้ดูพอในวันฮารีรายอเท่านั้น
มาลีเองเคยพูดว่า ผ้านี้คู่คล้ายกับทอลมาจกเมืองเหนือ
และคิดอยากจะได้สักผืนเหมือน ๆ กับที่อามีนะห์มี

แหละแล้ว วันฮารีรายอก็เวียนเข้ามาอีกคำรบหนึ่ง

ในวันนั้น อามีนะห์แต่งตัวสวยเหลือเกิน

และบนศีรษะของเธอก็มีผ้าผืนนั้นคลุมอยู่

หล่อนถืออาหารที่จัดอย่างดีที่สุด

เตรียมไว้เพื่อให้แก่มาลี

เหมือนวันฮารีรายอปีก่อน ๆ

หล่อนพยายามมองหามาลี

ทุกหนทุกแห่ง

แต่ไม่พบ

หล่อนเห็นคนจับกลุ่มยืนคุยกันอยู่

จึงถลันเข้าไปดู

แต่สิ่งที่หล่อนเห็น....

คือร่างที่ไร้วิญญาณ ของมาลี....

มาลีจมน้ำ และตายเสียแล้ว

น้ำตาของอามีนะห์ถึงและวันลงเป็นทาง
หล่อนแอมมือนะห์ผ้าคลุมศีรษะออกอย่างช้า ๆ

เสียงที่แทรกก่อนสะอื้นฟังพอได้ความว่า....

“มาลีจ๋า ในวันฮารีรายอปีที่

อาหารนี้ไม่มีประโยชน์อะไรสำหรับเธออีกแล้ว

แต่ผ้าผืนน้อยนี้ก็คงจะพอปิดหน้าเธอได้

เอาไปเถอะนะ มาลี

แม้ว่ามันจะเก่าแล้ว

แต่ ขอให้เธอรู้เอาไว้ด้วยเถอะนะว่า

ทุกคนในตระกูลของฉัน

ต่างก็ทะนุถนอมมันมาช้านาน”

□ □ □